

Vločka

Tomáš Klus

Měl jsem silné nutkání,
chtěl jsem chytit do dlaní
vločku, která letěla
kousek od mého těla.

Došlo mi však vzápětí,
že vločka, když nebem letí,
padne-li mi na kabát,
zahřeje se a bude tát.

Já mám hrůzu ze smrti,
klidný spánek přeju ti,
tobě, vločko rozteklá,
přeju, ať nejdeš do pekla.

Vločko! náhle vzkřikl jsem.
Vločko, nepadej na zem.
Je horká, slaná od slzí,
vzplaneš a mě to zamrzí.

Tak stál jsem jak tma nad krajem
a bál se, že mi roztaje.
A ona, celá promrzlá,
pronesla jen: doba je zlá.

Pak si klidně začla tát,
úplně se rozplývat
a mně svitla naděje,
že po smrti dobře je.

Pak si klidně začla tát,
úplně se rozplývat
a mě svitla naděje,
že po smrti dobře je.